

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 8C/321/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612212533
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5612212533.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lipt. Mikuláš Vás v právnej veci žalobcu M. G. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v U. O., Š. XXXX/X, právne zastúpeného JANČI & Partners, s.r.o. so sídlom v Lipt. Mikuláši, Garbiarska 695, proti žalovanej v I. rade O. G. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX, Z. B. a žalovanému v II. rade O. L. F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom v D., M. G. XX, v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, samosudkyňou JUDr. Janou Haluškovou takto

rozhodol:

Súd u r č u j e , že výlučným vlastníkom bytu č. XX, nachádzajúceho sa na prízemí bytového domu súpisné číslo XXXX, číslo vchodu X, vrátane príslušenstva bytu a spoluvlastníckeho podielu priestoru na spoločných zariadeniach a spoločných zariadeniach bytového domu o veľkosti 7379/157835-in, postaveného na pozemku C-KN parc. č. 377/1, ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX Okresného úradu Liptovský Mikuláš, katastrálneho odboru, pre mesto a katastrálne územie U. O., je žalobca.

Žalovaní v I. a II. rade sú p o v i n n í žalobcovi nahradiť solidárne trovy konania vo výške 1.375,86 eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, k rukám právneho zástupcu žalobcu JANČI & Partners, s.r.o., so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Garbiarska 695.

odôvodnenie:

Žalobca sa domáhal svojou žalobou určenia, že je vlastníkom bytu č. XX, ktorý sa nachádza na prízemí bytového domu súp. číslo XXXX, vo vchode č. X, postaveného na pozemku C-KN parc. č. 377/1, vrátane jeho príslušenstva a spoluvlastníckeho podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu o veľkosti 7379/157835, ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX Okresného úradu Lipt. Mikuláš, katastrálneho odboru, pre obec a katastrálne územie U. O.. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 30.01.2012 písomnou darovacou zmluvou túto nehnuteľnosť daroval žalovanej v I. rade; vklad vlastníckeho práva bol povolený Katastrálnym úradom v Žiline, Správou katastra Lipt. Mikuláš rozhodnutím zo 14.03.2012 v konaní číslo V 272/12. So žalovanou I. udržiaval v priebehu rokov 2010/2011 intímny vzťah, ktorý skončil v novembri 2011. Napriek tomu naďalej udržiavali vzťah priateľský, založený na mimoriadnej dôvere žalobcu voči žalovanej I. V dôsledku finančných problémov sa žalobca chcel vyhnúť výkonu záložného práva predajom bytu, ktorý bol jeho jediným majetkom a rozhodol sa ho darovať svojej matke S. G.. Žalovaná I. však navrhla dočasný prevod vlastníckeho práva žalobcom na jej osobu s tým, že po usporiadaní žalobcovej finančnej a sociálnej situácie žalovaná v I. rade na neho vlastnícke právo k bytu spätne prevedie. Tento právny úkon žalobca považuje za neplatný pre absenciu vážnosti vôle, lebo právny poriadok dočasné darovanie nepozná. Tento nedostatok bol v čase uzatvorenia zmluvy známy žalobcovi aj žalovanej I. a možno hovoriť o simulovanom právnom úkone. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení odôvodnil ohrozením vlastníckeho práva žalobcu.

Žalovaná v I. rade na žalobu odpovedala písomnou replikou zo 07.01.2013, ktorou navrhla zamietnutie žaloby. Uviedla, že na tunajšom okresnom súde bolo voči nej vedené konanie sp. zn. 7C/142/2012 o vrátenie daru, v ktorom žalobca M. G. vzal žalobu v celom rozsahu späť. Žalovaná I. darovaciu zmluvu považuje za platnú. Ak mal žalobca pred jej uzatvorením iné pohnútky alebo výhrady, mal ich pred uzatvorením darovacej zmluvy oznámiť. Žalobca vlastnoručne opravoval nedostatky darovacej zmluvy vo vkladovom konaní. Ona v čase uzatvorenia darovacej zmluvy, ani v súčasnosti nemá vedomosť o jeho finančných problémoch. Jediným dôvodom darovania bytu boli priaznivé city žalobcu k žalovanej I., ktorej sa snažil pomôcť v jej finančných problémoch. Ona dar prijala s vážnosťou a o jeho plánoch, ako ďalej s bytom naložiť po prevode vlastníctva nemá žiadnu vedomosť. Pár mesiacov po prevode vlastníctva bytu žalobca vykonával úhrady za byt z dôvodu jeho prenajatia. Poukázala na to, že žalobca mení dôvody uzatvorenia darovacej zmluvy, zdôraznila výzvu na vrátenie daru z 30.07.2012. Medzi ňou a žalobcom neexistuje a neexistovala žiadna ústna ani písomná dohoda o dočasnosti prevodu vlastníckeho práva k bytu darovacou zmluvou.

Žalovaný v II. rade v písomnom vyjadrení z 09.01.2013 k žalobe uviedol, že vlastnícke právo k nehnuteľnosti nadobudol od žalovanej I. platne a v dobrej viere. Nemal vedomosť o žiadnych dohodách medzi žalobcom a žalovanou v I. rade uvádzaných v žalobe. Vlastnícke právo k bytu žalovaná I. nadobudla platne a rovnako od žalovanej I. ho platne nadobudol on. Žalobca namieta neplatnosť zmluvy takmer rok po jej uzatvorení. Zvyšná časť vyjadrenia žalovaného II. obsahuje rozbor právnej pozície žalovanej v I. rade.

Rozsudok tunajšieho okresného súdu č. k. 8C/321/2012-238 zo 17.12.2013 bol zrušený uznesením Krajského súdu Žilina č. k. 7Co/614/2014-384 zo dňa 11.03.2015, právoplatným dňom 15.08.2015. K zrušeniu prvostupňového rozsudku pristúpil odvolací súd z procesných dôvodov: v súdnom spise sa nenachádzal dôkaz svedeckou výpoveďou S. G., v spise sa nenachádza záznam o doručení zápisnice zo 14.03.2013 žalovaným (čím im však nebola odňatá možnosť konať pred súdom). Odvolací súd poukázal na to, že spis okresného súdu nie je žurnalizovaný chronologicky, pokiaľ ide o vrátené nedoručené zásielky na jednotlivé pojednávania, ospravedlnenia účastníkov podľa ich dátumu prijatia vo vzájomnej väzbe k tomu - ktorému úkonu súdu, ako aj pripájanie jednotlivých doručení ku konkrétnym predvolaniam na pojednávania. Krajský súd poukázal na to, že povinnosťou okresného súdu bude odstrániť vytykané procesné vady, účastníkov na pojednávanie riadne a včas predvolať (sú povinní poskytnúť súčinnosť súdu v konaní, zásielky si riadne preberať, náležite sa ospravedlniť), v prípade potreby doplniť dokazovanie výsluchom svedkyne G. a vykonaním ďalších navrhnutých dôkazov. Pri hodnotení listinných dôkazov (darovacej zmluvy) je potrebné vychádzať z výkladu písomného prejavu vôle, ktorý možno interpretovať podľa vôle konajúceho za predpokladu, že tvrdená vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom vykonaným v písomnej forme. Výkladom právneho úkonu nemožno dopĺňať to, čo v príslušnej listine nie je obsiahnuté.

Žalobca na pojednávaniach vypovedal, že so žalovanou I. udržiaval intímny vzťah, kvôli ktorému sa 18.01.2010 rozviedol s manželkou L. G.. Bol zaviazaný platením výživného na v tom čase maloletú dcéru U. G. čiastkou 165 eur mesačne a pre neplnenie vyživovacej povinnosti bolo voči nemu vedené exekučné konanie blokáciou auta aj bytu. Po dorovnaní výživného bol byt odblokovaný, ale jeho finančné pomery mu nedávali istotu, že nedôjde k zvratu. Zarábal vo firme MINS, s.r.o. Pezinok asi 400 -450 € netto. So žalovanou I. žil v spoločnej domácnosti asi od marca 2011 do augusta 2011 v tomto byte v Lipt. Mikuláši, potom sa presťahovali do Slovenského Grobu k jej rodičom, kde býval do 25.11.2011, kedy sa vrátil po skončení ich vzťahu do Lipt. Mikuláša. Naďalej so žalovanou I. zostali kamaráti a stále sa ho pýtala čo bude s bytom, že ho oň pripravia „tie dve trúby“. On mal najskôr v úmysle previesť byt na svoju matku, ale žalovaná I. ho nahovorila, aby byt previedol na ňu. Zabezpečila zmluvy aj vklad na správe katastra. Previesť byt na inú osobu sa rozhodol po komunikácii so žalovanou I. Informoval najprv svoju matku, ale žalovaná I. ho prehovorila. Označiť žalovanú I. v čl. 3 darovacej zmluvy ako jeho snúbenicu bolo jej nápadom, neboli zasnúbení. Nepožiadala ju o ruku, nekúpil zásnubný prsteň. Žili spolu krátko na odhadnutie, aký vzťah to bude. V zmluve údaj o snúbenici neopravil, pretože mu to nevyhovovalo. Keď počas svojho spolužitia niekam chodievali, predstavovali jeden druhého ako priateľa, priateľku. Žalovanej I. dôveroval, preto mu nenapadlo upraviť v zmluve spätný prevod vlastníckeho práva alebo výhradu vlastníctva. Nevôľil ani zmluvu o budúcej zmluve, pretože nemal také právne vedomie. Žalovaná má skúsenosti z predošlých vzťahov, bola druhýkrát vydatá aj druhýkrát rozvedená. V byte v Lipt. Mikuláši do 30.5.2012 býval jeho kamarát A. T., ktorý hradil aspoň réžiu. Žalobca po návrate zo Slovenského Grobu do 30.05.2012 býval u svojich rodičov. Po odchode do Bratislavy sa jeho vzťah so

žalovanou I. začal narušovať. V tom čase ona vlastnila v Lipt. Mikuláši byt na ulici Č.. N. a dom na ulici U., spolu s jej vtedajším manželom M. U.. Žalovaná I. žalobcovi pomáhala aj pri znížení výživného, pretože bola dosť zbehlá v zákonoch a mala skúsenosti s manželom M.. U., ktorý mal z prvého manželstva dvoch synov a podobný problém s výživným. Žalovaná I. žalobcovi hovorila, že platí vysoké výživné a potom je ukrátená jej dcéra, ktorá s nimi žila. Žalobca chcel byť previesť najskôr na svoju matku S. G., ktorá s tým súhlasila a bola prekvapená, že sa tento prevod nezrealizoval. Žalovaná I. ho prehovorila, aby byt dal na ňu. Od začiatku bola dohoda taká, že keď sa všetko okolo exekúcie a výživného ustáli, byt pôjde späť na žalobcu. Žalovaná I. nemusela zabezpečovať žiadnu starostlivosť o byt, keďže bývala v Z. B., bola vlastníčkou bytu len papierovo, všetko zabezpečoval on. Kľúče od bytu mali aj jeho rodičia, žijúci v Lipt. Mikuláši, ktorí sa o byt starali v čase, keď on pracoval v cudzine. Neexistovala dohoda o tom, do akej doby pani U. späť byt prevedie na neho, všetko záležalo od výživného. Pred jej príbuznými tieto záležitosti nerozoberali, hovorili len o problémoch s jeho vyživovacou povinnosťou. V čase prepisu 30.01.2012 bytu nemal dlhy, pretože pracoval. Splácal však peniaze, ktorými vyplatil výživné v exekučnom konaní čiastkou 2.200 eur, z ktorých 2.000 € mu dali jeho rodičia. So žalovanou I. hovorili o darovacej zmluve, nie o kúpe bytu, kde by ona musela platiť kúpnu cenu práve preto, že malo ísť len o dočasný prevod vlastníctva. Aj po prevode bytu platil náklady s bytom spojené on trvalým príkazom, žalovaná I. mu ich nerefundovala. Rovnako platil daň za byt a poplatok za komunálny odpad, preberal aj nájomné platené pánom T.. Darovacia zmluva bola zabezpečovaná v čase, keď on už bol zo Slovenského Grobu odsťahovaný. Žalovaná I. prišla so zmluvami do Lipt. Mikuláša, už boli napísané. On bol v tom čase v cudzine, preto zmluvu podpísala ona za darcu aj obdarovaného. Plnomocenstvo jej vystavil ešte predtým, len na tento úkon. Nečakali kým sa vráti z cudziny, kde chodievala niekedy na 3, niekedy na 7 týždňov. Konal tak preto, že jej dôveroval a dohodli sa tak. Teda darovaciu zmluvu z 30.01.2012 on vôbec nečítal. Elektronicky mu ju poslala, ale on sa týmto veciam nerozumie a v cudzine nemal e-mail ani kde prečítať, čítal ho až po odkladovaní zmluvy, ktorú bol na katastri nehnuteľností opravovať, takže vtedy ju tam videl prvýkrát. Žalovaná I. mu telefonovala, že tieto veci sú zabezpečené, že zmluva je na katastri. Opravovať zmluvu išiel on po telefonickom dohovore so žalovanou I., aby necestovala. Dňa 21.07. prišla do bytu, vymenila zámky, pobrala nábytok. Vedel, že jeho vzťah s ňou pokračovať nebude, lebo ona žije so žalovaným II. Začal sa preto domáhať spätného prevodu bytu, obával sa jeho prevodu na ďalšiu osobu. Vyhovárala sa, že nemá kto urobiť zmluvy, tak ich nechal pripraviť on. V snahe zabezpečiť spätný prevod vlastníckeho práva kontaktoval žalovanú I. telefonicky, chcel podpísať zmluvy, išli s pánom N. do Bratislavy, ona mala inú robotu. So žalovanou I. sa pritom dohodli, že prídu do Bratislavy a ozvú sa jej z čerpacej stanice. Telefón najskôr nebrala, potom povedala, že je odcestovaná, že je preč z Bratislavy. Dopredu o tom, že odchádza a nemajú cestovať, im vedieť nedala. Potom všetko, keďže pracoval v zahraničí, nechal na starosť svojmu priateľovi F. N.. S ním šiel žalobca aj do Bratislavy na stretnutie so žalovanou I., ale ona na poslednú chvíľu poslala sms, že musí odcestovať. Na otázku žalobcu kedy mu byt vráti povedala, že nikdy a byt previedla na žalovaného II. O ďalšom prevode bytu zo žalovanej I. na žalovaného II. sa dozvedel až z internetu.

Žalovaná I. vypovedala, že darovacia zmluva nebola braná dočasne, dar prijala od žalobcu nezištne. Z Lipt. Mikuláša odišla kvôli novej práci k 01.09.2011, pracovnú zmluvu mala uzatvorenú na neurčitú dobu, jej vzťah so žalobcom sa skončil. Dovtedy bývali so žalobcom, od marca 2011, v byte v Lipt. Mikuláši, ktorý na ňu neskôr previedol. Ich vzťah začal v júli alebo auguste 2010. Za obdobie jeho definitívneho zániku môže považovať august 2011. Nikdy s ňou nežil v Slovenskom Grobe, ale odsťahoval sa do Pezinka na ubytovňu, jej matka L.. V. B. mu pomohla nájsť prácu. Z Lipt. Mikuláša odišla aj preto, že tu nebola budúcnosť. Zobrala dcéru, zabezpečila si inú prácu. Žalobca získal prácu asi 2 týždne pred ňou. Povedal jej, že sa chce presťahovať kvôli nej, ale ona vedela, že vzťah je v koncoch, tak neriešila jeho, ale skôr seba. Oznamila mu, že s ním do budúca nepočíta. Presviedčal ju, aby to skúsili. Videl, že z jej strany sa vzťah ďalej nevyvíja. Mal ju rád, chcel, aby to skúsili. Byt jej chcel darovať z lásky, nehovorili o dočasnosti. Vedel o jej finančných problémoch. Byt jej daroval preto, že mal možno zrejme nejaké očakávania. V lete 2011 teda vedel, že s ním do budúca nepočíta, hovorili spolu telefonicky. Oznamil jej, že sa vracia na Liptov, že vidí, že to nemá budúcnosť. Pociťovala z jeho strany nátlak v tom, že jej hovoril, že všetko kvôli nej opustil, že v byte je nájomník, preto on pôjde bývať k rodičom. Po jeho odsťahovaní zostali v telefonickom kontakte. Poslal jej e-mail z 26.12.2011 so spoločnou fotografiou s dodatkom, či sa pamätá. Tiež jej písal, že je jeho životná láska. V novembri 2011 sa dozvedel o jej kamarátskom vzťahu so žalovaným II. Začiatkom novembra 2011 chcel žalobca opustiť pracovisko aj ubytovanie v Pezinku. Rozprávali sa o darovacej zmluve, vystavil jej plnomocenstvo z 23.11.2011 na konanie v právnych úkonoch. Už 31.08.2011 žalobca písomne prehlásil, že hnutelné zariadenie bytu na adrese jeho trvalého bydliska vlastní jeho priateľka O.. G. U., takže naozaj nemohol očakávať medzi

nimi žiaden ďalší vzťah. V septembri 2011 odišla z Lipt. Mikuláša s tým, že tu chceta všetko uzavrieť, či už vzťah s bývalým manželom, alebo so žalobcom. Ani teraz sa do Lipt. Mikuláša nemieni vrátiť, nemá tu zázemie. O darovaní sa so žalobcom rozprávali viackrát, ale ona to nechcela súriť. Text darovacej zmluvy koncipovala ona na základe plnomocenstva udeleného žalobcom sama, za pomoci svojej matky L. V. B.. Text zmluvy žalobcovi poslala. Žalobcovou podmienkou bolo, že v zmluve bude uvedená ako snúbenica, keď sa smial, že možno raz snúbencami budú. Vyjadroval sa tak v júli 2011 na oslave menín jej matky v Slovenskom Grobe. Do zmluvy to napísala, pretože on to očakával a ona vtedy nemala vzťah. Keď od nej žalobca požadoval napísanie vulgarizmu, ten by do zmluvy neuviedla, ale pozerala aj na záujmy svojej dcéry. Nemohla poznať budúcnosť. Manželstvo s M. U. bolo jej druhé, prvé manželstvo bolo tiež rozvedené. Ako obdarovaná v zmluve nie je uvedená jej maloletá dcéra U. U., lebo ešte žalovaná I. nebola rozvedená, a keby bol byt prepísaný na maloletú, jej majetok by spravovala žalovaná I. spolu s bývalým manželom. V januári 2012 spolu s bývalým manželom M. U. vlastnila polovicu bytu v Lipt. Mikuláši na ul. Č.. N.. Žalobca jej byt chcel darovať, mal rád aj jej dcéru U. U. a žalovaná I. možno myslela, že jej dcéra bude mať v osobe žalobcu dobrého priateľa namiesto jej skutočného otca. So žalobcom nehovorili o darovaní na dobu určitú alebo neurčitú. Byt späť žalobcovi nedarovala, lebo ho prijala nezištné. Aj keď žalobcovi v decembri 2011, januári 2012 prezentovala, že nemajú spolu vzťah, od prijatia daru neočakávala nič, chceta mu pomôcť. Pri prijatí daru nemala žiadnu pohnútku, nezamýšľala sa nad tým. Situáciu neriešila do augusta 2012 dúfajúc, že jej vzťahy so žalobcom budú normálne a kamarátske, ale jeho agresivita sa stupňovala. Je pravdou, že žalobca prestal platiť výživné. Požadoval aj jeho zníženie, ale jeho manželka mala výpisy o diétach, ktoré ako vodič poberal. Potvrdila, že sa chcel vyhnúť exekučnému konaniu a previesť byt na svoju matku. Neurobil to, ďalej sa o tom nerozprávali. Po darovaní bytu žalobca zrejme rátal s tým, že sa do neho nasťahuje spolu so žalovanou I. Žalovanému II. byt žalovaná I. darovala zo strachu pred žalobcom, ktorý ju dal sledovať. Má jeho e-mail zo 17.02.2012, ktorým od nej požaduje bolestné 10.000,- eur. Žalobca telefonoval aj matke žalovanej I., aby byt vrátila a nerobila hlúposti. Vrátenie bytu požadoval vo februári - marci 2012, lebo očakával vzťah a vedel, že ona je v kontakte so žalovaným II., ktorý je jej len kamarátom. Pri darovaní bytu žalovanému II. konala slobodne. K výmene zámkov na byte 21.07.2012 sa dostavili aj príbuzní žalobcu, volala policajtov v dôsledku vyhrážok. Incident bol riešený pohovorom, nebolo vedené priestupkové ani trestné konanie. Byt nepreviedla na niekoho zo svojich bližších príbuzných, pretože žalobca sa vyhrážal aj jej matke a žalovaný II. bol jediný blízky človek, ktorému mohla veriť. Svoju dcéru prevodom bytu nechcela ohroziť. Žalovanému II. previedla byt bezodplatne vzhľadom na poznámku na liste vlastníctva, súvisiacu so súdnym konaním, keďže sa žalobca voči nej domáhal výzvou z 30.07.2012 vrátenia daru. Pod vplyvom e-mailu žalobcu z 15.06.2012 bolo vlastnícke právo na žalovaného II. zavkladované v zrýchlenom vkladovom konaní. Od prijatia vkladu žalobca na ňu neustále naliehal telefonicky, bola tam polícia, sledovanie.

Žalovaný II. ústne poukázal na to, že nadobudol nehnuteľnosť v dobrej viere, že jej vlastníčkou je žalovaná I. Neexistovali žiadne okolnosti vyvolávajúce pochybnosť o jej vlastníckom práve a o obmedzení možnosti jeho prevodu. Neskôr k svojej dobromyseľnosti uviedol, že mal vedomosť o istej forme nátlaku na žalovanú I. zo strany žalobcu, ale táto vedomosť by mohla byť spochybnená iným spôsobom ako je nátlak. Žaloba a skutočnosti v nej uvedené obchádzajú dôvody taxatívne zákonom vymedzené pre vrátenie daru. Chýba dôvod aktívnej legitímácie pre určenie vlastníckeho práva. Ak neboli naplnené očakávania žalobcu, mal by si stáť za slovom a nedomáhať sa svojich nárokov voči žalovanej I. Otázka prečo žalovaná I. nevrátila žalobcovi dar, keď na ňu vyvíjal nátlak, predstavuje trestnoprávnu rovinu prípadu. Žalovaný II. nemá vedomosť o tom, že darovanie bytu žalobcom žalovanej I. bolo podmienené. Nejde ani o simulovaný právny úkon. Na liste vlastníctva nebola žiadna poznámka, žiadne záložné právo alebo iná ľarcha obmedzujúca dispozíciu žalovanej I. pri nakladaní s nehnuteľnosťou. Nebola preukázaná jej vedomosť o tom, že nie je skutočnou vlastníčkou prevádzaného bytu. Žalovaný II. pri nadobúdaní vlastníctva bytu vedel, že žalovaná I. je jeho vlastníčkou a že sú problémy zo strany žalobcu, o ktorých sa dozvedel o nej. Ona sa chceta zbaviť bytu, pretože bol na ňu vyvíjaný nátlak žalobcom. Druhý dôvod bol ten, že jej on prisľúbil možnosť, keďže chceta pretrhnúť väzby s Liptovom, zabezpečiť jej bývanie v Nitre, Bratislave. Je špekuláciou, že by sa žalovaná I. chceta vyhnúť súdnemu konaniu. Žalovaný II. ju poučil a aj sama je spôsobilá prečítať si zákon v tej časti, že ak neprihádza do úvahy forma reštitúcie, kde môže byť požadovaná finančná náhrada. Žalovaný II. ďalej vo svojej výpovedi poukázal aj na časový úsek, počas ktorého žalobca nevyvíjal žiadnu aktivitu. Tento úsek treba počítvať od možnosti, kedy žalovaná I. prostredníctvom plnomocenstva na prevod vlastníckeho práva získala oprávnenie na dispozíciu s bytom od žalobcu, nielen od vkladu vlastníckeho práva. So žalovanou I. sa žalovaný II. pozná asi dva roky, dôverovala mu. Byt nepreviedla

na svoju dcéru z dôvodov, o ktorých vypovedala. V tom čase nebol ani právoplatný rozsudok o rozvode jej manželstva. Ak by sa niečo stalo jej dcére, byt by pripadol do dedičstva. Žalovaný II. má viac času a možnosť starať sa o túto nehnuteľnosť, pretože často chodíva cez Liptovský Mikuláš. Upresnil, že sem chodí možno jedenkrát za mesiac alebo dva. Žalovaná I. naopak nechcela mať v Liptovskom Mikuláš žiadne väzby, mala záujem etablovať sa na západnom Slovensku. O jej nezájme zotrvať v Liptovskom Mikuláši a o jej záujme pretrhnúť všetky väzby sa dozvedel v čase prevodu medzi bytu medzi ním a žalovanou I. Na otázku súdu, aký je jeho vzťah k Liptovskému Mikulášu, aké sú jeho väzby k tomuto mestu odpovedal, že chodíva pravidelne týmto smerom na pojednávania, má tu kamarátov, klientov, známych. Má svoje väzby aj k okoliu Lipt. Mikuláša, chodí do Prešova, do Bardejova. Na výzvu súdu neuviedol meno ani jedného blízkeho kamaráta z Lipt. Mikuláša a po miernej odmlke dodal, že by nerád niekoho menoval z dôvodov, ktoré spočívajú na strane žalobcu a jeho právneho zástupcu. Úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu hradí on, byt je prenajatý. O vzťahu žalovanej I. a žalobcu vedel všeličo. Jeho vedomosti sú ovplyvnené týmto súdnym konaním, preto vychádza z informácií, ktoré sú v súdnom spise. Vedomosť o ich vzťahu mal aj pred začatím tohto konania. Nevie, kedy sa prvýkrát dozvedel o problémoch spočívajúcich vo vyhrážkach a nátlaku žalobcu voči žalovanej I., či vtedy ešte boli vo vzťahu, alebo sa to dozvedel po skončení ich vzťahu. Čo sa týka obsahu týchto vyhrážok a nátlaku, bola to ujma na zdraví, finančné nároky. Vychádza z informácií zo spisu. O tom, že žalovaná I. nadobudla byt od žalobcu vedel žalovaný II. priamo od nej. Ona byt dostala do daru, lebo žalobca mal nejaké očakávania. Je logickým, že ak k niekomu neprechovávam dôveru a city, tak mu byt nedarujem. Tiež vychádza zo spisu z informácií o nátlaku vyvíjanom v snahe zabezpečiť prevod vlastníctva bytu zo žalovanej I späť na žalobcu. O tomto nátlaku mal vedomosť už v čase prevodu bytu na svoju osobu od žalovanej I. Požiadavka nátlaku žalobcu na vrátenie bytu voči žalovanej I bola vznesená medzi prvým a druhým prevodom, teda medzi prevodom zo žalobcu na žalovanú I a prevodom zo žalovanej I na neho. Dňa 21.7.2012 sa spoločne so žalovanou I zúčastnil výmeny zámku na byte, povedala mu, že nemá kľúče. On s rodinou žalobcu v podstate ani nekomunikoval. Na pojednávaní 17.03.2016 doplnil, že Ja navrhujem doplniť dokazovanie výsluchom svedkyne L.. B. k otázkam týkajúcich sa okolností darovania nehnuteľnosti. Poukazujeme na to, že matka žalobcu bola vypočutá ako svedkyňa bez otázok súdu k veci. Vzhľadom na zásadu rovnosti účastníkov konania má právo byť vypočutá aj svedkyňa L.. B., aj keď minimálne dvakrát vo svojich písomných prednesoch uviedla, že má vedomosti o prebiehajúcom konaní, lebo tento rozpor je možné odstrániť len výsluchom uvedenej svedkyne. Celú výpoveď svedkyne G., matky žalobcu považuje za účelovú, čo je zrejme pochopiteľné vzhľadom na rodičovský pomer. Pani G. rozprávala o veciach týkajúcich sa tohto konania zo začiatku bez otázok súdu o skutočnostiach, o ktorých uvádzala, že je laikom, no vznikli pochybnosti o rozsahu a vnímaných skutočnostiach. Vypovedala sama od seba o veciach, ktoré mali byť dotazované súdom a mám pochybnosti o tom, že nebola vopred na svedeckú výpoveď pripravená. Nikdy nebola prítomná pri rozhovore o dočasnom prevode vlastníctva, pretože takýto rozhovor ani neexistoval. Vypovedala podľa požiadaviek žalobcu, čo jej bolo nadiktované. Na otázku súdu, či vzhľadom na tieto pochybnosti žalovaný II. ako právnik podal trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu krivej výpovede svedkyňou uviedol, že je síce advokátom, ale dôkazy hodnotí súd. Poukázal na účelovosť výpovede svedka N., ktorý uviedol, že jeho priateľstvo so žalobcom je pevné, poznajú sa 25 rokov. V záverečnom prednese na pojednávaní dňa 17.04.2016 navrhol žalobu zamietnuť z dôvodov prednesených aj písomne v jednotlivých podaniach žalovanej v I. rade aj žalovaného v II. rade. Krajský súd konštatuje, že výkladom právneho úkonu nemožno dopĺňať to, čo v príslušnej listine nie je obsiahnuté, takže nie je možná svojvôľa pri výklade právneho úkonu. Za jediný relevantný dôkaz svedčiaci v prospech žalovaných označil darovaciu zmluvu, ktorá bola, ako uviedol aj žalobca, podpísaná dobrovoľne. Účelové vyjadrenia týkajúce sa exekúcií, ktoré mal údajne mať žalobca v celkovej sume 265 eur vo vzťahu k hodnote bytu nepovažuje žalovaný II. za dôvodné. Rozhodnutie súdu nemožno opierať o svedecké výpovede svedčiace v prospech žalobcu, a to jeho matky a jeho blízkeho priateľa, nakoľko sú zjavne účelové a vypovedali iba to, čo im údajne povedal sám žalobca, teda iba reprodukovali vyjadrenia, myšlienky, alebo nejaké účelové konštrukcie žalobcu. Pri rozpore s dobrými mravmi poukázal na výpoveď žalovanej I., ktorá sama uviedla, že aj ona možno ešte dúfala v obnovenie nejakého vzťahu a keďže žalobca mal blízky vzťah aj k jej dcére, nevidela nič na tom, ani nebol žiadny zlý úmysel, aby tento dar prijala. Spochybnenie toho, či žalobca chcel byť ďalej užívať vidí vo vyjadrení samotného žalobcu, že odišiel do Slovenského Grobu, kde sa presťahoval a kde chcel žiť, takže tieto účelové konštrukcie sú nedôvodné. Uplatnil si náhradu trov konania.

Svedkyňa S. G. potvrdila vo svojej výpovedi na pojednávaní, že byt na Š. ulici kúpil žalobca, teda jej syn po rozvode 03.03.2010 jeho manželstva. Byt v r. 2011 prerábala celá rodina, všetci známi. Žalobca v ňom žil so žalovanou I. a jej dcérou, videla tam ich veci. Svedkyňa jeho mimomanželský

vzťah so žalovanou I. najskôr tušila. Žalovaná v I. rade chodievala do domu syna svedkyne a jeho manželky, boli susedmi. Nevesta a vnučka L. a U. G. jej povedali, že žalovaná I. raz manželke nadala a pri odchode direktívne vykrikovala, aby sa žalobca rozviedol. Svedkyňa má k dispozícii aj emaily, ktoré vypisovala žalovaná I dcére žalobcu U., miešala sa do ich vzťahu. Potom kúpili záhradku v Lipt. Mikuláši na Nicovom, ale záhradkári hovorili, že meno žalovanej I. tam nie je, že je to jej mamu p. B.. V záhrade pracovali svedkyňa s manželom, lebo susedia sa sťažovali, že nie je pokosené. Svedkyňa si so žalovanou I ako novou partnerkou syna vzťah nebudovala, nejako spolu nekomunikovali. Žalovaná I. sa na svedkyňu neobracala, neoslovovala ju, svedkyňa ju tiež nie. O žalovanej svedkyňa vie, že bola vydatá tu v Lipt. Mikuláši v Demänovej za lekára W.. O., potom rozbila manželstvo p. U., nasledoval žalobca. Teraz v krátkej dobe má štvrtého partnera. Do Slov. Grobu žalobca a žalovaná I. odišli 21.07.2011. Svedkyňa má všetky dátumy napísané. Pri odchode jej syn povedal, že odchádzajú, uvidí sa čo bude ďalej. Nevyjadroval sa, či je to natrvalo alebo dočasu. Syn povedal, že mu žalovaná I. pomôže získať lepšiu prácu, že bude bývať u nich v Slovenskom Grobe. Išli tam s tým, že budú bývať spolu u jej mamy. Dňa 21.07.2012 po telefonáte, ktorý od iných ľudí dostal syn A., išli do bytu na Š. ulici ona, A. a jej manžel. Boli tam žalovaní, prekladali zámok. Na odmontovanie zámku nemali zavolaného žiadneho remeselníka. Zámok odmontovával žalovaný II., svedkyňa ho videla. Manžel sa opýtal, kde syn, teda žalobca príde, keď sa vráti domov. Žalovaný II. sa zdvihol, lebo kolenačky prekladal zámok a povedal jej manželovi, že dúfa, že má viac ako 60 rokov, aby sa nedostal do basy. Keď vymieňali zámok, byt bol prázdny, nikto v ňom nebýval. Žalovaná I stála pri výmene zámku nad žalovaným II., držala list, asi tú zmluvu alebo čo. Ešte zavolala policajtov, že ich obmedzujú, pritom oni parkovali s Porsche na chodníku. Keď svedkyňa išla 05.08.2012 o 19.30 hod. synovi po poštu, videla ako sa do domu dobíjajú dvaja chlapi a jedno dievča. Opýtala sa, prečo sa do bytu dobíjajú. Povedali jej, že p. U.Č. poslala kľúče, pretože oni bývali v druhom jej byte pri Stopshope, ale vyplí im nezaplatenú elektrinu. Do tohto bytu na Š. sa však nemohli dostať, zrejme bolo niečo v zámke. Potom odišli. Prišla suseda zo stredného bytu aj s deťmi, pýtala sa, čo sa robí. 26.09.2012 svedkyňa telefonoval žalovaný II., ktorý sa predstavil a povedal jej, že nemá čo chodiť do bytovky, že to zariadi ináč. Jeho meno jej nič nehovorilo, hoci on hovoril, že sa poznajú. Ona do bytovky chodila po poštu žalobcovi, ktorého potom žalovaná v I. rade odhlásila z trvalého pobytu. Potom tam bola ešte raz, už bola vymenená menovka, vtedy poštarka nemôže poštu nechať. Svedkyňa vie od syna, že vyvolával žalovanej I., ktorá mu nebrala, napokon mu zdvihol ten jej pán a povedal synovi, aby neotravoval. Byt mal ísť od prvopočiatku na svedkyňu, veď ona vyplatila aj peniaze za exekúcie. Pod tým, že byt má ísť na ňu rozumie, že dočasne mal byť byt synom prepísaný na ňu, pokiaľ neutíchnu exekúcie. O prepise bytu na ňu sa rozprávala so synom ešte predtým ako mali byť exekúcie. Syn vedel, že bude exekúcia, lebo mal nezaplatené výživné. Išiel do novej práce a starý zamestnávateľ mu nevyplatil peniaze. O prepise bytu na svedkyňu hovorili ona aj syn. Nehovorili, či by bola byt kúpila, alebo by jej ho daroval. Nebola nachystaná žiadna zmluva, ktorou mal žalobca byt svedkyňi previesť, bola by predsa napísaná u právnikovi. Definitívne to, či bude byt prevedený na ňu dočasne, alebo navždy dohodnuté nemali, boli by šli k právnikovi. Syn jej dopredu nepovedal, že byt nepreviedie na ňu, ale na žalovanú I., povedal jej to až po prepise. Potom ho však presvedčila žalovaná I., aby byt prepísal na ňu s tým, že sľúbila mu, že to bude len dočasne, toto svedkyňa povedal syn, keď už potom doma robila cirkus. Ako dôvod zmeny, pre ktorú byt nebol prevedený na ňu, ale na žalovanú I jej syn povedal, že ho žalovaná I prehovorila, že keď svedkyňa umrie, tak by boli ťažkosti, musel by sa deliť s bratom. Syn sa vrátil na Liptov 21.11. so všetkými vecami, 25.11. už nastupoval do inej práce. Opýtala sa ho čo sa robí, povedal, že ide domov. Do návratu v novembri jej nepovedal, že nežije so žalovanou, že s ňou nebýva, že býva niekde inde. Ťažko povedať, či by jej bol niečo také povedal.

Svedok F. N. na pojednávaní vypovedal, že je kamarátom žalobcu, prostredníctvom ktorého pozná aj žalovanú I., s ktorou si tyká. Raz strávili spoločne dovolenku v Chorvátsku v roku 2011, kde medzi ním a pani U. vznikla bariéra, keď sa prvý deň o jej dcéru starala svedkova manželka namiesto pani U., ktorá sa len opaľovala. Žalovaného II. svedok nepozná. Keď mal žalobca problémy s prvou manželkou majetkového charakteru (nezaplatil výživné, prišla exekúcia), chcel byt previesť na svoju matku. Až po prevode bytu svedkovi povedal, že ho previedol na jeho vtedajšiu priateľku O.. U., ktorá ho o tom presvedčila preto, že žalobca má súrodencov a ak by byt previedol na mamu a niečo by sa stalo, išiel by byt do dedičstva. Prevod nemal byť navždy, ale dovtedy, kým na žalobcu prestane tlačiť jeho bývalá manželka. Aj na svoju matku mal byt previesť len na pár mesiacov. Svedka prekvapilo, že žalobca byt previedol na G. U., ktorá bola jeho nešťastím. Na začiatku vzťahu, čo svedok počul na vlastné uši, pani U. žalobcovi povedala, že to s ňou bude mať ťažké, lebo ona so žiadnym chlapom viac ako 5 rokov nevydrží. Žalobca ju mal veľmi rád a myslel si, že ona len tára. Pani U.Á. bažila po majetkoch už aj za manželstva s pánom U.. Byt, ktorý si kúpil pán G., žalovaná I. zariadzovala čím najdrahšími

vecami. Od svojho bývalého manžela pána U. žalovaná I. požaduje z titulu vybudovania prístavby za 6 mil. korún výplatok 100.000,- eur, pritom ona zo svojho nedala nič. Svedok to vie z počutia, Liptovský Mikuláš je malé mesto. Z dovolenky v Chorvátku išli žalobca a žalovaná I. bývať rovno k jej matke, ktorá má veľký dom. Žalobcovi vybavili robotu s tým, že jeho byt dajú do prenájmu. Žalobca pripisoval skončenie vzťahu so žalovanou I. tomu, že si našla žalovaného II. Manželke svedka pani U. napísala e-mail, že so žalobcom skončila, že si našla právniku z Nitry, že má nového priateľa. Tento e-mail môže v prípade potreby predložiť. Istý čas po prevode bytu svedkovi pán G. povedal, že pani U. mu byt vráti. Poprosil svedka, či by nezašiel do práce za žalovanou I. do Bratislavy, pretože žalobca musel ísť do roboty. Svedok jej mal odnieť papiere, ktoré mu ona podpíše a svedok ich prinesie späť. Už to bolo medzi pánom G. a pani U. dohodnuté, ale svedok si s ňou ešte dohadoval presný dátum s tým, že večer predtým si zavolajú. Najprv telefón nedvíhala, na otázku o koľkej má on byť v Bratislave uviedla, že sa jej zajtra nedá, že si dohodnú iný deň. Na druhý deň jej znova telefonoval, už mu ani mobil nezobrala. Poslala mu sms v zmysle prečo nepríde žalobca sám. O nejaký čas, keďže žalovaná I. nereagovala, mu telefonoval pán G., že sa ide s ňou stretnúť v Bratislave, či by s ním nešiel ako svedok. Mali sa stretnúť na pumpe blízko ministerstva, na ktorom žalovaná v I. rade pracovala. Nešlo o budovu, v ktorej pracuje jej matka, kde sa zastavili neskôr. Žalovaná I. sa už na čerpaciu stanicu nedostavila, telefón nedvíhala. Išli do budovy, v ktorej mala pracovať. Pýtali sa na ňu a bolo im povedané, že tam žiadna U. nerobí. Potom sa im ozvala, aby sa Jaro nehneval, že ona je v Žiline. Žalobca bol nahnevaný, tak sa rozhodol, že ide aspoň za jej matkou na jej pracovisko, ale ona tam vtedy tiež nebola. Svedok nemá žiadnu vedomosť o zasnubách žalobcu a žalovanej I. Keby k tomu došlo, myslí si, že žalobca by mu to oznámil. Túto informáciu na súde svedok počul prvýkrát. Svedok navštívil pána G. aj v dome v Slovenskom Grobe, kde bývali. Svedok sám od pani U. počul, že ide o dočasný prevod bytu a už keď vybavoval záležitosti okolo jeho vrátenia povedala mu, či si myslí, že ona ide M. oklamať. Žalovaná I. sa správala povýšenecky, dávala najavo, že má rada luxusnejší spôsob života, hľadala slúžku na umytie okien. Doslova použila pojem slúžka, v škôlke sa neodzdravila bežným ľuďom.

Právny zástupca žalobcu v záverečnom prednese uviedol, že žalobca sa v zmysle žalobného petitu domáha určenia vlastníctva k bytu napriek označeniu žaloby, keď je v jej úvode uvedené, že sa žalobca domáha určenia neplatnosti právneho úkonu a určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. V bytovom dome je založené spoločenstvo vlastníkov bytov, za ktoré navonok vystupuje pani H.. V októbri 2013 bol podľa vedomosti žalobcu na byte nedoplatok okolo 1000 eur s hrozbou dobrovoľnej dražby. Darovacia zmluva, ktorú uzatvoril žalobca so žalovanou v I. rade dňa 30.01.2012 je neplatným právnym úkonom pre nedostatok jeho vôle, žalobca nechcel vyvolať právne následky, ktoré by inak týmto úkonom mali nastať. Tento dvojstranný právny úkon nebol žalobcom urobený vážne. Na základe vykonaného dokazovania je tu ďalší dôvod absolútnej neplatnosti darovacej zmluvy, ktorým je rozpor s dobrými mravmi pri prijatí samotného daru. Prijatie daru nie malej hodnoty obdarovaným, v tomto prípade žalovanou v I. rade, ktorá v tom čase vedela, že darca si týmto spôsobom snaží zabezpečiť jej náklonnosť, nemôže požívať ochranu práva. Navrhol prisúdenie náhrady trov konania.

Výpisom z listu vlastníctva č. XXXX zo 04.01.2013 je preukázané, že vlastníkom bytu čl. XX, nachádzajúceho sa na prízemí bytového domu súp. číslo XXXX, vo vchode číslo X a podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu s veľkosťou 7379/157835-in, postaveného na pozemku KN-C parc. č. 377/1, je na základe darovacej zmluvy, ktorej vklad bol povolený v konaní V 2400/2012 z 12.09.2012, žalovaný II.

Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX Katastrálneho úradu v Žiline, Správy katastra Lipt. Mikuláš, pre obec a kat. úz. Lipt. Mikuláš zo 16.11.2012 súd zistil, že pri vlastníkovi por. číslo 24 L.. O.. F. G.G. je uvedená poznámka o podanom návrhu na začatie konania o vrátení daru a vydaní predbežného opatrenia sp. zn. 7C/142/2012 žalobcu M. G. voči G. U., sp. zn. P-741/2012.

Z pripojeného spisu Katastrálneho úradu v Žiline, Správy katastra Lipt. Mikuláš, sp. zn. V 272/2012 je preukázané, že rozhodnutím zo 14.03.2012 bol povolený vklad vlastníckeho práva k bytu č. XX, nachádzajúceho sa v Lipt. Mikuláši na prízemí bytového domu súp. číslo XXXX, vo vchode číslo X a podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti 7379/157835, postaveného na pozemku C-KN parc. č. 377/1 v prospech žalovanej v I. rade, na základe darovacej zmluvy uzatvorenej medzi darcom M. G. a obdarovanou O.. G. U.. Návrh na zápis vlastníckeho práva a povolenie vkladu bol orgánom štátnej správy doručený 30.01.2012, podaný bol darcom aj obdarovanou, návrh za obidvoch podpísala obdarovaná, za darcu ako splnomocnenec. Jeho opravu urobil 12.03.2012

darca M. G., ktorý zároveň návrh na vklad aj podpísal a 14.03.2012 opravu realizovala obdarovaná. V spise sa nachádza splnomocnenie udelené 22.11.2011 M. G. O. G. U., ako svojej priateľke, aby za neho konala vo všetkých právnych úkonoch, týkajúcich sa prepisu bytu darovacou zmluvou. Vkladové konanie bolo prerušené rozhodnutím z 23.02.2012 na dobu 30 dní, za účelom odstránenia nedostatkov návrhu na vklad. Súčasťou spisu je aj darovacia zmluva uzatvorená dňa 30.01.2012 medzi darcom M. G. a obdarovanou O. G. U., rod. Z., ktorej predmetom je bytu č. XX, nachádzajúci sa v Lipt. Mikuláši na prízemí bytového domu súp. číslo XXXX, vo vchode číslo X a podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti 7379/157835, postaveného na pozemku C-KN parc. č. 377/1. Podľa čl. III zmluvy darca daruje predmet daru svojej snúbenici - obdarovanej, ktorá ho s vďakou prijíma. Zmluva je podpísaná na strane darcu splnomocnenkyňou s priezviskom U. a obdarovanou priezviskom U.. Ide o podpis jednej a tej istej osoby, čo je možné zistiť voľným optickým porovnaním. Pod rubrikou darca je zároveň uvedené M. G. a jeho podpis. V zmluve boli urobené opravy darcom 12.03.2012 a obdarovanou 14.03.2012, čo obidvaja potvrdili svojimi podpismi.

Z pripojeného spisu Katastrálneho úradu v Žiline, Správy katastra Lipt. Mikuláš, sp. zn. V 2400/2012 je preukázané, že dňa 06.08.2012 požiadala navrhovateľka O. G.Í. U. ako daryňa o zrýchlený vklad vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy uzatvorenej dňa 30.07.2012 medzi daryňou O. G. U. a obdarovaným O. L. F. G.. Predmetom prevodu je vlastnícke právo k bytu č. XX, ktorý sa nachádza v Lipt. Mikuláši na prízemí bytového domu súp. číslo XXXX, vo vchode číslo X a k podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu 7379/157835, postaveného na pozemku C-KN parc. č. 377/1, v prospech žalovaného v II. rade. Vklad vlastníckeho práva obdarovaného do katastra nehnuteľnosti bol povolený Správou katastra Lipt. Mikuláš dňa 12.09.2012 potom, čo konanie bolo prerušené rozhodnutím z 20.08.2012 do skončenia konania o predbežnej otázke vzhľadom na skutočnosť, že na liste vlastníctva bola k bytu zapísaná poznámka o začatí súdneho konania o vrátení daru a vydanie predbežného opatrenia sp. zn. 7C/142/2012, takže v katastrálnom konaní bude možné pokračovať až po skončení tohto konania. Podaním z 12.09.2012, doručeným katastru nehnuteľností 17.09.2012, sa obdarovaný vyjadril k rozhodnutiu o prerušení konania a zaoberá sa v ňom predbežnou vykonateľnosťou predbežného opatrenia. Poukázal na to, že poznámka zapísaná v príslušnom liste vlastníctva informujúca o podanom návrhu nie je obmedzujúca, ale informatívna a netvorí prekážku povolenia vkladu ani nezakladá dôvod prerušenia konania. Dňa 27.08.2012 doručila O. G. U. správe katastra doplnenie návrhu na vklad a 2 vyhotovenia dodatku z 27.08.2012 k darovacej zmluve, ktorým účastníci zmluvy vypustili pôvodné znenie odseku 2, čl. 1 darovacej zmluvy, obsahujúce presné označenie predmetu prevodu a nahradili ho znením novým. Dňa 14.09.2012 bol Správe katastra Lipt. Mikuláš doručený dodatok č. 2 z 13.09.2012 k darovacej zmluve, ktorým zmluvné strany vypustili zo zmluvy pôvodné znenie odseku 1, čl. 2 darovacej zmluvy, označujúceho predmet prevodu a nahradili ho jeho novým označením. Súčasťou spisu je aj fotokópia návrhu z 08.08.2012 vedeného pod sp. zn. P-741/12 na zápis začatia súdneho konania doručeného Správe katastra Lipt. Mikuláš v ten istý deň, ktorým právny zástupca žalobcu M. G. navrhol vykonanie zápisu poznámky o začatí súdneho konania Okresného súdu Lipt. Mikuláš, sp. zn. 7C/142/2012 na list vlastníctva č. XXXX, na základe žaloby zo 07.08.2012, podanej na súd 08.08.2012, ktorého predmetom je uplatnenie nároku na vrátenie daru - bytu č. XX, v obytnom dome súp. č. XXXX v Lipt. Mikuláši voči žalovanej O. G. U.Č.. Vklad vlastníckeho práva bol povolený 12.09.2012. Dňa 31.08.2012 bolo Správe katastra Lipt. Mikuláš doručené vyjadrenie daryne k odstráneniu nedostatkov vo vkladovom konaní.

Obsahom pripojeného spisu tunajšieho okresného súdu sp. zn. 7C/142/2012 je preukázané, že návrhom súdu doručeným 08.08.2012 si žalobca M. G. uplatnil ako darca nárok na vrátenie daru - bytu č. XX, v obytnom dome súp. č. XXXX v Lipt. Mikuláši voči obdarovanej, žalovanej O. G. U.G.. Uznesením zo dňa 12.10.2012 bolo konanie z dôvodu späťvzatia žaloby zastavené; uznesenie sa stalo právoplatným 30.11.2012.

Z pripojeného spisu tunajšieho okresného súdu sp. zn. 7Er/1576/2011 je preukázané, že dňa 16.09.2011 bola tunajšiemu okresnému súdu doručená žiadosť súdneho exekútora z Lipt. Mikuláša JUDr. Miroslava Šutliaka o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky oprávnenej U. G. proti povinnému M. G. pre vymoženie výživného 165 eur mesačne a zameškaného výživného 100 eur mesačne. Exekučným titulom je rozsudok tunajšieho okresného súdu č. k. 4P/28/2009-33 zo dňa 12.01.2010, právoplatný 26.02.2010, ktorým bol otec maloletej U. G. M. G. zaviazaný platiť na jej výživu čiastku 165 eur mesačne od 01.01.2010, matkou maloletého dieťaťa je L. G.. Poverenie bolo vydané 06.10.2011.

Dňa 31.08.2011 žalobca pri príležitosti skončenia vzťahu so žalovanou I. čestne prehlásil, že hnutelné veci v spornom byte sú jej vlastníctvom, čo je preukázané týmto písomným čestným prehlásením.

Podľa § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (Obč. súd. por.) návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v ďalšom iba Obč. zák.) výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 37 ods. 1 Obč. zák. právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Obč. zák. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 123 Obč. zák. vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 132 ods. 1, 2 Obč. zák. vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom. Ak sa vlastníctvo nadobúda rozhodnutím štátneho orgánu, nadobúda sa vlastníctvo dňom v ňom určeným, a ak určený nie je, dňom právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa § 628 ods. 1 Obč. zák. darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

Postupujúc podľa označenej právnej úpravy sa súd sa v prvom rade zaoberal existenciou naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení jeho vlastníckeho práva k bytu v zmysle § 80c/ Občianskeho súdneho poriadku. Pre úplnosť súd uvádza, že nie je viazaný označením žaloby (určenie neplatnosti právneho úkonu a určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti), ale žalobným petitom, ktorý menený nebol. Existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení u žalobcu je zrejماً nielen zo žaloby samej, ale aj z výpovedí účastníkov konania, lebo bez takéhoto určenia by bolo jeho vlastnícke právo neistým. V zmysle ustálenej judikatúry má určovací žaloba preventívny charakter, pretože k zodpovedajúcej náprave právneho vzťahu nie je možné dospieť inak. V prejednávanej príhode žalobca nemá inú možnosť domáhať ochrany svojho vlastníckeho práva inak ako podaním určovacej žaloby. Najvyšší súd ČR v rozhodnutí sp. zn. 23Cdo/984/1999 uviedol, že nie je daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu, týkajúceho sa nehnuteľnosti evidovanej v katastri nehnuteľností, ak by vydané rozhodnutie nebolo listinou spôsobilou pre zápis príslušného vecného práva záznamom do katastra nehnuteľností. Ak právna otázka (platnosť právneho úkonu), o ktorej má byť rozhodnuté na základe žaloby o určení, má povahu otázky predbežnej vo vzťahu k inej právnej otázke (existencii vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam) nie je daný naliehavý právny záujem na určení tejto predbežnej otázky (neplatnosť zmluvy), ak možno žalovať priamo existenciu samotného práva. Žalobca sa v súdenom prípade ochrany svojho práva nemohol domôcť iným spôsobom, napr. žalobou o určení neplatnosti darovacej zmluvy, ktorú uzatvoril so žalovanou I., pretože aj v prípade jej vyslovenia by nedošlo k zmene v jeho právnom postavení (nedošlo by k zmene údajov zapísaných na liste vlastníctva). Aktívna vecná legitímácia žalobcu je daná. Najvyšší súd ČR judikoval v konaní zn. 20Cdo/1897/98, že žalobu na určenie vlastníckeho práva k veci, ktorá bola predmetom tejto zmluvy, môže podať aj osoba, ktorá nebola účastníkom zmluvy (pravý vlastník veci). § 80 písm. c/ OSP nestanovuje, že v určovacom žalobnom návrhu môže ísť iba o právo žalobcu voči žalovanému, takže predmetom určovacieho petitu môže byť aj právny vzťah medzi žalovaným a treťou osobou. Vecnú legitímáciu v konaní o určení, či tu právo je alebo nie je, má ten, kto je účastník právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide. Po tomto zistení súd skúmal pasívnu vecnú legitímáciu každého zo žalovaných a dospel k záveru, že je v čase rozhodnutia súdu 27.12.2013 daná. Žalovaný II. je podľa aktuálneho výpisu z listu vlastníctva výlučným vlastníkom sporného bytu, ktorý žalovaná I. na neho previedla darovacou zmluvou zo dňa 30.07.2012 (pravosť podpisu prevodkyne bola overená 06.08.2012), v znení dodatku č.1 z 27.08.2012 a dodatku

č.2 zo dňa 13.09.2012. So žalovanou v I. rade súd konal ako s pasívne vecne legitimovanou preto, že v tomto konaní bola predjudiciálne riešená otázka neplatnosti darovacej zmluvy, ktorú uzatvorila so žalobcom dňa 30.01.2012, teda predmetom tohto konania boli aj jej práva a povinnosti, na ktorých bude vzhľadom na meritórne rozhodnutie dotknutá (napr. povinnosť vzájomného vyrovnania účastníkov neplatného právneho úkonu). Žalovaná I. nedostatok svojej pasívnej vecnej legitimácie ani nenamietla, rovnako ju nenamietol žalovaný II.

Predpokladom určenia vlastníckeho práva žalobcu bolo skúmanie platnosti darovacej zmluvy, uzatvorenej 30.01.2012 medzi ním a žalovanou v I. rade, ktorej vklad bol povolený v katastri nehnuteľností 14.03.2012 a predmetom ktorej bolo darovanie nehnuteľnosti - bytu č. XX v obytnom dome súp. č. XXXX v Lipt. Mikuláši vo vchode číslo X a podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti 7379/157835, postaveného na pozemku C-KN parc. č. 377/1, zapísanému na liste vlastníctva č. XXXX Okresného úradu Liptovský Mikuláš, katastrálneho odboru. Žalobca tvrdil, že ide o právny úkon neplatný pre nedostatok jeho vôle, pretože nechcel vyvolať právne následky, ktoré by inak nastali. Tvrdil, že ide simulovaný právny úkon. Simulovaný právny úkon je právny úkon urobený naoko, predstierané. Je neplatný, pretože pri ňom chýba vážna vôľa. Žalobca tvrdil, že k uzatvoreniu darovacej zmluvy pristúpil pod vplyvom svojej ťaživej osobnej situácie, najmä pod vplyvom exekučného konania a z obavy, že realizáciou exekučného záložného práva stratí jediný nehnuteľný majetok, ktorý vlastní - byt. Ako vyplýva z exekučného spisu zn. 7Er/1576/2011 tunajšieho okresného súdu dňa 06.12.2011 bol skutočne súdny exekútor JUDr. M. Šutliak poverený vykonaním exekúcie. V čase uzatvorenia darovacej zmluvy so žalovanou I. však, podľa nesporného tvrdenia žalobcu, na prevádzanom byte neboli žiadne ťarchy, a to ani exekučné záložné právo. Priama obava žalobcu zo straty vlastníctva v dôsledku tohto exekučného konania preto existovať nemohla. Na druhej strane z výpovede žalobcu aj svedkyne G. vyplýva, že dlh v exekučnom konaní vyplatil z financií poskytnutých jeho rodičmi, ktoré musí vrátiť. Svedkyňa G. je síce v blízkom príbuzenskom pomere so žalobcom, ale hodnovernosť tohto tvrdenia nikto zo žalovaných prítomných na pojednávaní dňa 17.04.2013, na ktorom uvedená svedkyňa vypovedala, nespochybnil. V čase uzatvárania darovacej zmluvy bol žalobcov príjem 400-450 € a vyživovacia povinnosť 165 € mesačne, takže obava z ohrozenia plnenia vyživovacej povinnosti u neho existovala. Žalobca uvažoval o prevode bytu na svoju matku, čo potvrdili nezávisle na sebe svedkovia S. G. a F. N.. Žalovaný II. pri tejto časti výpovede opäť poukázal na rodičovský pomer svedkyne a žalobcu, na pojednávaní 17.03.2016 dokonca vypovedal, že svedkyňa vypovedala, čo jej bolo nadiktované žalobcom. Tu len súd dáva do pozornosti, že žalovaný II. bol na pojednávaní 17.04.2013 prítomný, svedkyňa kládol otázky a mal možnosť položiť jej aj ďalšie. Ak dňa 17.03.2016 tvrdil, že svedkyňa G. nikdy nebola prítomná pri rozhovore o dočasnom prevode vlastníctva, pretože takýto rozhovor ani neexistoval, nie je zrejmé, ktorý rozhovor mal na mysle, lebo svedkyňa tvrdenie o svojej prítomnosti pri rozhovore o dočasnom prevode vlastníctva nepredniesla. Ak má žalovaný II. akékoľvek pochybnosti o pravdivosti obsahu výpovede svedkyne G.P., ako advokát pozná postup upravený zákonom, ktorý mal a dokonca je povinný uplatniť (každý má povinnosť oznámiť orgánom činným v trestnom konaní podozrenie zo spáchania trestného činu krivej výpovede, lebo svedkyňa G. bola súdom riadne poučená podľa § 126 Obč. súd. por.). Ak by mal takúto pochybnosť súd, svoju povinnosť by si splnil. Aj pri spochybnení pravdivostnej hodnoty prednesu svedka N. žalovaným II. platí to, čo bolo povedané ku kredibilitate svedkyne G.. Obidvaja svedkovia (G., N.) potvrdili aj to, že k prevodu vlastníctva bytu má dôjsť len na dobu do skončenia finančných problémov žalobcu a problémov s platením výživného. K týmto problémom žalobcu sa pridali aj problémy v jeho vzťahu so žalovanou I., ktorému podľa ich výpovedí pripisoval väčší význam ako ona samotná. Z okolností, za ktorých došlo k darovaniu nemožno usudzovať na vôľu žalobcu previesť bez časového obmedzenia vlastníctvo k bytu v Lipt. Mikuláši na žalovanú I., žijúcu v Slovenskom Grobe, resp. (počas tohto konania) vo Vrábľoch. Žalovaná I. sama vypovedala, že odišla z Lipt. Mikuláša v júli 2011, pretože v tomto meste nevidela žiadnu svoju budúcnosť, od 01.09.2011 sa zamestnala pracovnou zmluvou uzatvorenou na neurčitú dobu mimo Lipt. Mikuláša, zabezpečila si nové bývanie. Zároveň žalovaná I. vypovedala, že žalobcovi jasne dala najavo ukončenie svojho vzťahu s ním aj to, že v budúcnosti s ním ako s partnerom nepočíta. Žalobca o tom vedel, čomu nasvedčuje jeho písomné čestné prehlásenie z 31.08.2011 (vyhotovené pri príležitosti skončenia vzťahu so žalovanou I., ktorým uznal jej vlastníctvo k hnutelným veciam v spornom byte). Je nezvyčajné, aby si partneri vo fungujúcom a trvajúcom partnerskom zväzku riešili majetkové záležitosti. V novembri 2011 sa žalobca opäť presťahoval do Lipt. Mikuláša, bez žalovanej I. V okolí žalobkyne sa pohyboval iný muž, žalovaný II. ktorého upodozrieval žalobca z viac než kamarátskeho pomeru so žalovanou I. Za týchto okolností je nelogické, aby žalobca napriek dôvere previedol vlastníctvo k svojmu jedinému nehnuteľnému majetku - bytu na žalovanú I. bezvýhradne, bez

časového určenia a možnosti reparácie vzniknutého stavu. Uvedené nasvedčuje pravdivosti tvrdenia žalobcu, že k prevodu vlastníctva bytu, či už na jeho matku alebo na žalovanú I. malo dôjsť len na istý čas. Tvrdenie žalovanej I. o tom, že byt mal byť jej nielen dočasným vlastníctvom tieto skutočnosti spochybňujú. Na druhej strane darovanie nie je formou dočasného prevodu vlastníckeho práva, preto darovacia zmluva, ak mala byť platná, nemohla obsahovať ustanovenie o dočasnosti prevodu. Rovnako nemohla darovacia zmluva obsahovať výhradu vlastníctva, dojednanie o predkupnom práve alebo o práve spätnej kúpy, pretože podľa II. oddielu 2. hlavy Občianskeho zákonníka ide o vedľajšie dojednanie pri kúpnej, nie darovacej zmluve. Súd nemohol ponechať bez povšimnutia, že text darovacej zmluvy koncipovala samotná žalovaná I. za pomoci svojej matky L.. B.. O nedostatku vôle žalobcu previesť vlastníctvo bytu na žalovanú I. v súlade s právom svedčí aj samotné prijatie daru žalovanou I. Žalovaná I. nechcela žiť na Liptove, nevynakladala žiadnu starostlivosť o byt až do času, kedy sa žalobca intenzívne začal zaujímať o vrátenie daru, čo žalovaná I. nepoprela. Žalovaná I. sa nezaujímal ani o takú základnú náležitosť akou je nájomný pomer k bytu, keďže podľa jej vlastných slov v čase prevodu býval v byte nájomník. Darovacia zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou I. dňa 30.01.2012 preto trpí vadou vôle žalobcu ako prevodcu, právny úkon z jeho strany nebol urobený vážne. Základnými pojmovými znakmi darovacej zmluvy sú predmet daru, bezplatnosť a dobrovoľnosť darcu pri uzatváraní tohto právneho úkonu. Darovacia zmluva vzniká súhlasným prejavom vôle darcu a obdarovaného, ktorý dar prijíma. S poukazom na § 35 Občianskeho zákonníka obsahujúci výkladové pravidlá prejavu vôle súd konštatuje, že právny úkon treba vykladať podľa jeho jazykového vyjadrenia, ale pre výklad je rozhodujúca vôľa toho, kto úkon urobil (ak vôľa konajúceho nie je v rozpore s jazykovým prejavom), pričom pre výklad vôle je rozhodujúci stav, ktorý tu bol v čase uskutočnenia úkonu. Iná situácia podľa výkladových pravidiel nastáva (čo nie je prípad prejednávanej veci), ak právny úkon nie je vyjadrený slovami - vtedy ho treba vykladať podľa toho, čo spôsob prejavu konajúcej osoby obvykle znamená. (Krajčo, J.: Občiansky zákonník pre prax, komentár. Bratislava: EUROUNION, s.r.o., máj 2015, diel I, strana 450). V tejto súvislosti súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu Českej republiky I.ÚS 170/11, v zmysle ktorého v materiálnom právnom štáte nejde iba o formálnu aplikáciu práva bez ďalšieho, ale predovšetkým o dodržiavanie takých pravidiel správania, ktoré sú v súlade s hodnotami, na ktorých je právny poriadok vybudovaný. Právo nikdy nemôže byť interpretované len striktné či mechanicky, pretože takýto prístup so sebou spravidla nesie úplne neprijateľné dôsledky. Právo v spoločnosti neexistuje preto, aby takéto nerozumné a nespravodlivé dôsledky legitimizovalo, ale preto, aby prinášalo racionálne a spravodlivé usporiadanie vzťahov medzi jednotlivcami. Súdu teda prináleží, aby sa zaoberal otázkou, či mechanická aplikácia zákona a instrumentária na jeho základe vytvorených nemôže priniesť nerozumné, či nespravodlivé dôsledky. V prípade, že je tomu tak, je potrebné, aby takú interpretáciu a aplikáciu odmietol a aby zvolil výklad a aplikáciu, ktorá bude racionálna a spravodlivá.

Okrem nedostatku vôle u žalobcu súd zistil aj ďalšie dva dôvody absolútnej neplatnosti darovacej zmluvy, ktorý uzatvoril so žalovanou I. 30.01.2012. Prvým je rozpor jej účelu so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Účelom darovacej zmluvy totiž nie je prevod vlastníckeho práva na obmedzenú dobu. Z vykonaných dôkazov, najmä z výpovede žalobcu, svedka N. a svedkyne G. vyplýva, že cieľom sledovaným žalobcom, ale aj žalovanou v I. rade bolo nedodržanie ustanovení zákona o darovacej zmluve. Na strane žalovanej v I. rade súd zistil aj druhý dôvod absolútnej neplatnosti darovacej zmluvy z 30.01.2012, ktorým je rozpor s dobrými mravmi pri prijatí daru. V rozpore s dobrými mravmi je, ako uvádza NS ČR v rozsudku z 10.04.2001, sp. zn. 29Cdo/1583/2000, právny úkon, ktorý nezodpovedá mravným zásadám, kultúrnym a spoločenským normám, všeobecne prijímaných v určitej spoločnosti a vytvára všeobecnú mienku o tom, čo je akceptovateľné spoločnosťou a pokladané za poctivé a slušné správanie. K rozporu s dobrými mravmi dochádza vtedy, ak sa obsah právneho úkonu ocitne v rozpore s uvedenou všeobecne uznávanou mienkou, ktorá je vo vzájomných vzťahoch kritériom určujúcim, aký obsah ich správania je z tohto hľadiska prijateľný. Dobré mravy sú meradlom etického hodnotenia konkrétnych situácií a ich súladu so všeobecne uznávanými pravidlami slušnosti a poctivého konania. Rozpor s dobrými mravmi je potrebné posudzovať v každom prípade individuálne, s prihliadnutím ku konkrétnym okolnostiam konania účastníkov v príslušnom období a k ich vtedajšiemu postaveniu. S vývojom spoločnosti sa rozvíja aj obsah dobrých mravov v priestore a čase, preto musia byť posudzované z hľadiska konkrétneho prípadu v danom čase, na danom mieste a vo vzájomnom konaní účastníkov právneho vzťahu (uznesenie ÚS ČR sp. zn. II.ÚS 249/97). V kontexte týchto pravidiel súd posudzoval aj prijatie daru žalovanou v I. rade. Žalovaná I. za obdobie definitívneho zániku jej vzťahu so žalobcom označila august 2011 a žalobcovu vedomosť tejto skutočnosti preukázala jeho čestným prehlásením z 31.08.2011 (o vlastníctve hnutelných vecí). Nepoprela, že začiatkom novembra 2011 chcel žalobca opustiť pracovisko aj ubytovanie v Pezinku. Zánik jej vzťahu so žalobcom jej ale nebránil

označiť seba samú v darovacej zmluve z 30.01.2012 (ktorej text zhotovila) za snúbenicu žalobcu tvrdiac, že to žalobca očakával. Uviedla, že žalobca sa vyjadroval na rodinnom posedení o tom, že raz budú snúbenkami v júli 2011, teda pol roka pred darovaním nehnuteľnosti a pred zánikom ich intímneho pomeru. Je tiež nelogické, aby žalovanej I. v januári 2012 daroval žalobca byť, v ktorom mal zabezpečené vlastné bývanie, najmä keď sa v novembri 2011 vrátil do Lipt. Mikuláša. Napriek skončeniu vzťahu mal žalobca podľa jej prednesu žalovanú I. presvedčať aby to spolu skúsili, na druhej strane vypovedala, že jej oznámil v novembri 2011, že sa vracia na Liptov (čo aj urobil), že vidí, že to nemá budúcnosť. Tvrdila, že žalobca vedel o jej finančných problémoch a chcel jej byť darovať z lásky. Práve tu vidí súd najväčší rozpor konania žalovanej I. s dobrými mravmi. Aj keď podľa vlastného tvrdenia žalovanej I. žalobca vedel od leta 2011 o tom, že ich vzťah smeruje k zániku, že žalovaná I. mu neposkytuje žiadnu šancu a perspektívu, nemala zábrany prijať dar ako prejav jeho lásky, o ktorú ona záujem nemala. Tvrdenie žalovaného II, že ak k niekomu človek neprechováva dôveru a city, tak mu nedaruje nehnuteľnosť, platí aj opačne. Ak slušný človek neprechováva dôveru a city k niekomu, kto naopak takéto city k nemu prechováva, tak nedáva falošnú nádej prijatím akéhokoľvek daru (čo aj len nízkej hodnoty). Žalovaná I. prijala dar od žalobcu, hoci podľa vlastných tvrdení vedela, že on v sebe živí nádej na obnovenie vzťahu, o ktorý ona záujem nemala. Žalovaná I. dobre vedela, že žalobca sa snaží, aspoň podľa jej vyjadrení, opakovane znovu si získať jej náklonnosť. Ona záujem o jeho cit, pozornosť a náklonnosť nemala, ale zneužila ich na získanie daru v podobe darovaného bytu. Prijatie daru nie malej hodnoty obdarovaným, ktorý sám tvrdí a vie, že darca si tým spôsobom snaží zabezpečiť jeho náklonnosť, nemôže požívať ochranu práva. Ide o prijatie daru v rozpore s dobrými mravmi, ktorým nemohla vzniknúť platná darovacia zmluva. Žalovaná I. uvádzala, že žalobca na ňu vyvíjal nátlak tvrdeniami, že všetko kvôli nej opustí, že nemôže ísť bývať do bytu, v ktorom je nájomník. Ani tento žalovanou I. tvrdený nátlak jej nebránil prijatiu daru od pôvodcu nátlaku. Na priamu otázku, prečo prijala predmet daru od osoby, s ktorou neplánovala budúcnosť, žalovaná I. poukazovala aj na záujem svojej maloletej dcéry U. U.. Toto dieťa má však svojho vlastného otca a matku, povinných postarať sa o zabezpečenie a uspokojenia jeho potrieb v súlade so zákonom. Žalovaná I. nepoprela ani existenciu svojich finančných problémov, ale ich riešením nemôže byť prijatie daru od človeka, ktorý má sám finančné problémy a bolo voči nemu vedené exekučné konanie. Ak chcela žalovaná I. týmto právnym úkonom žalobcovi pomôcť, ako tiež tvrdila vo svojej výpovedi, mohla vlastníctvo bytu nadobudnúť riadnou kúpnu zmluvou, čím by žalobca získal financie nevyhnutné na plnenie jeho záväzkov.

Pokiaľ ide o darovaciu zmluvu uzatvorenú medzi žalovanou I. a žalovaným II. dňa 30.07.2012 v znení dodatku č.1 zo dňa 27.08.2012 a dodatku č.2 zo dňa 13.09.2012, ďalší prevod vlastníckeho práva k bytu žalovaná I. odôvodňovala svojím strachom zo žalobcu, ktorý ju mal sledovať, majúci vedomosť o jeho agresívnom správaní voči jeho prvej manželke. Ak žalovaná I. pri tomto prevode vlastníckeho práva konala zo strachu, potom prejav jej vôle nemohol byť vážny a zmluva je tiež neplatná. Žalovaný II. svoju obranu postavil na tvrdení o svojej dobromyseľnosti v čase nadobudnutia vlastníckeho práva k prevádzanému bytu darovanému žalovanou I. Z toho, že ide o tvrdenie klamlivé, usvedčuje žalovaného II. jeho vlastné vyjadrenie z 28.08.2012, ktoré sa nachádza v pripojenom spise Katastrálneho úradu v Žiline, Správy katastra Lipt. Mikuláš, sp. zn. V 2400/2012. V tomto podaní žalovaný II. prezentuje svoju vedomosť o zapísanej poznámke na liste vlastníctva č. XXXX, týkajúcej sa uplatnenia nároku na vrátenie daru - bytu č. XX, v obytnom dome súp. č. XXXX, v konaní Okresného súdu Lipt. Mikuláš sp. zn. 7C/142/2012, žalobcu M. G. voči žalovanej O.. G. U.. Žalovaný II. teda počas konania o povolení vkladu nadobudol vedomosť o začatí súdneho konania, v ktorom boli uplatnené vecné práva k nehnuteľnosti žalobcom voči žalovanej I., aj keď toto súdne konanie bolo neskôr zastavené. Podstatným však je, že od nevlastníčky, žalovanej I., platne nemohol byť nadobudnúť (nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet). Z okolností, za ktorých uzatvoril so žalovanou I. darovaciu zmluvu je preukázané, že žalovaný II. nemal vôľu stať sa skutočným vlastníkom tohto bytu. Žalovaný v II. rade býva a pracuje mimo Liptovského Mikuláša a vo svojej výpovedi sám potvrdil, že cez Lipt. Mikuláš prechádza. O vážnosti jeho vôle a znalosti pomerov v mieste, kde chcel nadobudnúť nehnuteľnosť slúžiacu na bývanie svedčí aj jeho vyhlásenie, že pozná okolie Lipt. Mikuláša, chodíva do Prešova, Bardejova (vzdialených 161, resp. 181 km, pozn. súdu). Žalovaný II. byt neužíva a podľa tvrdenia žalobcu, ktoré nespochybnil, neplní ani úhrady s ním spojené. Navyše, počas tohto súdneho konania vstúpil do ďalšieho právneho úkonu smerujúceho k prevodu vlastníckeho práva bytu na ďalšiu osobu napriek tomu, že aj začatie tohto súdneho konania je poznamenané v katastri nehnuteľnosti, čo má súvis s § 159a/ Občianskeho súdneho poriadku.

Súd nevykonal dokazovanie výsluchom bývalého manžela žalovanej L.. O.. O. za účelom zistenia okolností zániku ich manželstva a osobných vlastností a charakteru žalovanej I. z dôvodu zdravotných

problémov tohto svedka. Od výsluchu svedkyne L.. V. B., matky žalovanej I., ktorá mala byť vypočutá na okolnosti vzťahu žalobcu a žalovanej I. a k okolnostiam byvania žalobcu mimo Lipt. Mikuláš súd ustúpil, keďže táto svedkyňa sa opakovane nedostavovala na súdne pojednávania, na ktoré bola riadne a včas predvolaná, a to ani na pojednávanie, termín ktorého bol určený po dohode s ňou. Podaním z 10.05.2013 L.. B. oznámila, že žalobca pri príležitosti jej menín v júli uviedol, že jej dcéru O.. G. U. ľúbi, preto by jej daroval byť na Š. ulici v Lipt. Mikuláši, v tejto veci bude vypovedať. Rovnako podaním z 29.11.2013 táto navrhnutá svedkyňa oznámila, že môže poskytnúť aj písomné čestné prehlásenie o jej vedomostiach, ktoré má o prebiehajúcom konaní. Vzhľadom na takéto vyjadrenie svedkyne je nesporné, že bola, nie súdom, vopred informovaná o prebiehajúcom súdnom konaní. Tým táto svedkyňa stratila kredibilitu, stala sa nehodnovnou a súd nemohol takýto dôkaz vykonať. Je irelevantné tvrdenie žalovaného II., že táto svedkyňa má právo byť vypočutá. V občianskom súdnom konaní má svedok povinnosť dostaviť sa na súd a vypovedať a právo na svedočné. Je totiž účastníkom len pre určitý úsek konania, žiadne iné práva, a už vôbec právo byť vypočutý, svedok nemá. Vzhľadom k námietke hodnovernosti svedeckej výpovede svedkyne G. súd poukazuje na zásadný rozdiel v postavení týchto osôb. Svedkyňa G. sa na súd dostavila a o skutočnostiach, o ktorých má vedomosť, vypovedala na pojednávaní, v prítomnosti účastníkov, ktorí mali právo klásť jej otázky. Potenciálna svedkyňa L.. B. vopred, bez účasti na pojednávaní, písomne oznámila, že má vedomosti o prebiehajúcom súdnom konaní, čo ju z pozície nezaujatého svedka diskvalifikovalo. Dôkaz výsluchom žalobcom navrhnutého svedka A. W. (ohľadne podrobností prevodu bytu) súd nevykonával, pretože doteraz vykonané dôkazy súd považuje za postačujúce.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 Obč. súd. por. Žalobca mal plný úspech vo veci, preto mu vzniklo právo na náhradu trov konania v celom rozsahu. Z titulu vecných výdavkov žalobcovi prislúcha náhrada súdneho poplatku zaplateného za žalobu čiastkou 99,50 eur, za návrh na nariadenie predbežného opatrenia sumou 33 eur a náhrada správneho poplatku zaplateného za zadováženie výpisu z listu vlastníctva 8 eur, spolu 140,50 eur. Preddavok na trovy svedočného zložený žalobcom mu bude po právoplatnom skončení konania ako nespotrebovaný vrátený. Ďalej žalobcovi patrí náhrada trov právneho zastúpenia. Odmena za jeden úkon právnej pomoci je podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení jedna trinástina výpočtového základu, čo je v r. 2012 čiastka 58,69 eur, v r. 2013 60,07 eur, v r. 2014 61,84 eur, v r. 2015 64,53 eur a v r. 2016 66 eur. Odmena vo výške 58,69 eur patrí za prípravu a prevzatie zastupovania a za písomné podanie žaloby vo veci samej (§ 14 ods. 1 písm. a/, b/ označeného právneho predpisu), spolu 117,38 eur. V r. 2013 boli poskytnuté právne služby z titulu zastupovania na súdnych pojednávaniach v dňoch 10.01., 14.03., 17.04., 04.12. a 27.12., za ktoré patrí odmena spolu vo výške 300,35 eur (60,07 x 5). Pojednávania určené na 30.05. a 02.10.2013 boli zrušené, nezúčastnil sa ich nikto, odmena za ne nepatrí. Pojednávania určené na 17.06., 27.06. a 23.10.2013 boli odročené bez prejednávania veci, preto za ne patrí odmena vo výške 1 výpočtového základu, čo je spolu 45,06 eur (15,02 x 3; § 14 ods. 5 písm. b/ uvedenej vyhlášky). Náhrada trov bola priznaná aj za ďalšiu poradu žalobcu a jeho právneho zástupcu vykonanú 08.01.2013, pred prvým pojednávaním vo veci samej, o čom svedčí predložené potvrdenie. Odmena za tento úkon právnej služby je v zmysle § 14 ods. 4 písm. a/ cit. vyhl. vo výške 1/3 základnej sadzby tarifnej odmeny, čiže v sume 20,03 eur. Za písomné vyjadrenie k odvolaniu zo 14.04.2014 podľa § 13a ods. 1 písm. c) náleží odmena 61,87 eur, za zastúpenie na pojednávaní na Krajskom súde v Žiline 11.03.2015, na ktorom došlo k vyhláseniu rozhodnutia odmena vo výške 1/4 v sume 32,26 eur, za poradu s klientom 16.03.2016 odmena 33 eur (ktorej vykonanie bolo preukázané záznamom zo 16.03.2016 z vykonaní porady, keď tento dátum predchádza dátumu pojednávania určeného na 17.03.2016) a za zastúpenie na pojednávaní 17.03.2016 čiastka 66 eur. Za písomné podanie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia z 30.12.2013 patrí podľa § 13a ods. 2 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb čiastka 30,04 eur. Rovnako súd priznal žalobcovi aj právo na odmenu za úkon právnej služby spočívajúci v podaní návrhu na zápis poznámky o tomto prebiehajúcom súdnom konaní do katastra nehnuteľností zo 04.01.2013 (§ 14 ods. 1 písm. b/, § 8 uvedeného právneho predpisu) 60,07 eur. Za písomný návrh zo dňa 18.04.2013 na vykonanie dokazovania súd naopak náhradu trov nepriznal, lebo nejde o podanie vo veci samej vyžadované §-om 14 ods. 1 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z. z. v aktuálnom znení, ale o podanie procesné. Celkovo je odmena priznaná súdom za právne zastúpenie vo výške 766,06 eur. Za každý úkon právnej služby patrí na náhradu výdavkov na telekomunikačné a miestne prepravné 1/100 výpočtového základu, čo je za r. 2012 15,26 eur (7,63 € x 2) a za r. 2013 85,91 eur (11 x 7,81€), za r. 2014 8,04 eur, za r. 2015 8,39 eur a r. 2016 17,16 eur (8,58 x 2); spolu ide o čiastku 134,76 eur . Nakoľko právny zástupca žalobcu platí

DPH, patrí odmena a náhrady zvýšené o 20%, čo zo sumy 900,82 eur (766,06 € + 20,03 €) predstavuje 180,16 eur. Celkovo sú trovy právneho zastupovania 1.080,98 eur a s náhradou vecných výdavkov 140,50 eur sú trovy konania 1.221,48 eur. V súvislosti s účasťou na pojednávaní na Krajskom súde v Žiline 11.03.2015 patrí náhrada za čas strávený cestou právneho zástupcu z jeho sídla v Lipt. Mikuláši do sídla súdu v Žiline a späť. Jedna cesta je v trvaní tri polhodiny, so spätnou cestou 6 polhodín, pričom za jednu polhodinu prislúcha 13,98 eur ako 1/60 výpočtového základu (§ 17 ods. 1 platnej vyhl. č. 655/2004 Z.z.) a za 6 polhodín 83,88 eur, z ktorých je 20 % DPH 16,78 eur a ich súčet je 100,66. Náhrada cestovných výdavkov za túto cestu je 44,77 eur vychádzajúc z toho, že ide o vzdialenosť 184 km, náhrada za opotrebenie použitého motorového vozidla je 0,183 eur, priemerná spotreba pohonných hmôt použitého motorového vozidla typu Dacia Duster, ev. č. LM-747CK je podľa fotokópie osvedčenia o jeho evidencii 5,2 l a cena jedného litra pohonných hmôt v čase vykonania tejto cesty podľa fotokópie pokladničného dokladu zo 07.03.2015 je 1,16 eur. DPH z náhrady cestovných výdavkov je 8,95 eur a ich celková výška potom 53,72 eur. Žalobcoví súd priznal náhradu trov konania, vzniknutých v tomto konaní v sume 1.375,86 eur. Vo vyčíslení náhrady trov konania uviedol právny zástupca žalobcu účet č. IBAN: Z. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený vo S. banke, a.s., pobočka Lipt. Mikuláš, VS: 662012, na ktorý je možné náhradu trov konania poukázať. Podľa § 149 Obč. súd. por. ods. 1 zaviazal súd žalovaných na zaplatenie prisúdenej náhrady trov konania k rukám advokáta zastupujúceho žalobcu, a to solidárne vzhľadom na to, že ich procesné spoločenstvo nie je samostatné. Paričná lehota je daná zákonom.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného okresného súdu na Krajský súd v Žiline v 4 písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§42 ods. 3 Obč. súd. por. - kto ho robí, ktorému súdu je určené, akej veci sa týka a čo sleduje, dátum a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Obč.súd.por). Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1; b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a); f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak si povinný dobrovoľne, riadne a včas nesplní uloženú povinnosť, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa osobitného zákona.